

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123201263
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123201263.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Aleny Radičovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. E. XX, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Dream Legal, Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom v Žiline, ul. Republiky 4/1055, IČO: 55 056 831 proti žalovanej: F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, o nariadení neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 17C/10/2023-41 zo dňa 20. marca 2023, takto

rozhodol:

- I. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaná **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. V odôvodnení uviedol, že dňa 23.02.2023 bol súdu doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd neodkladným opatrením uložil žalovanej povinnosť uhrádzať žalobcovi mesačné nájomné vo výške 450 eur za užívanie 3/4 nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, nachádzajúcich sa v okrese H., obci E., v katastrálnom území E., vedenom Okresným úradom H., katastrálny odbor a to: stavby - rodinný dom súp. č. XXX, ktorý sa nachádza na pozemku parcela reg. "C" č. XXX, pozemku parcela reg. "C" č. XXX, druh pozemku: záhrada, o výmere 440 m², pozemku parcela reg. "C" č. XXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 355 m², ďalej aj ako "predmetné nehnuteľnosti", ďalej 2/ povinnosť doplatiť žalobcovi nájomné za posledných 36 mesiacov vo výške 450 eur mesačne za užívanie predmetných nehnuteľností, a takisto 3/ povinnosť zdržať sa akýchkoľvek zásahov do predmetných nehnuteľností bez súhlasu žalobcu tak, aby nedochádzalo k zníženiu ich celkovej hodnoty. Právne vec súd posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c/, d/, § 326 ods. 1, ods. 2, § 329 ods. 1, § 332 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Súd v písomnom vyhotovení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia identifikoval celkovo tri návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia. Každý z nich posudzoval súd samostatne, nakoľko aj z ich obsahu vyplývalo, že majú vzťah k rôznym meritórnym veciam a takisto rôzny právny základ. Vo vzťahu k prvému z návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia, a to v časti, ktorou sa navrhovateľ domáha uloženia povinnosti odporkyne uhrádzať navrhovateľovi mesačné nájomné vo výške 450 eur za užívanie 3/4 predmetných nehnuteľností, súd uviedol, že mu nebolo možné vyhovieť. Neodkladným opatrením podľa názoru súdu nie je možné uložiť povinnosť platiť nájomné, ak je zrejmé, že žiadny nájomný vzťah medzi žalobcom a žalovanou neexistuje. Z obsahu návrhu celkom podľa súdu vyplývalo, že nájomná zmluva uzatvorená medzi nimi nebola. Vyplývalo z neho to, že žalovaná má spolu so svojou rodinou (podľa predpokladu súdu sa jedná o plnoleté osoby, ktoré v návrhu navrhovateľ vôbec nešpecifikoval a uloženia celej povinnosti platenia nájomného sa navyše domáha iba voči žalovanej) užívať predmetné nehnuteľnosti, ktorých podielovou spoluvlastníčkou je, resp. bola do zrušenia ich spoločného podielového spoluvlastníctva. Nejedná sa

teda o žiadny nájomný vzťah. Uloženie povinnosti platenia nájomného by bolo v rozpore so skutočným (resp. žalobcom tvrdeným) právnym stavom. Vo vzťahu k tomuto návrhu súd uzatvoril, že žalobca sa nesprávne domnieval, že tento návrh na nariadenie neodkladného opatrenia má základ v tom, že existuje obava, že prebiehajúca exekúcia bude ohrozená. Bezplatné užívanie predmetných nehnuteľností inými osobami nemá žiadny súvis s ohrozením exekúcie, ktorej výsledkom má byť predaj predmetných nehnuteľností, a ktorej priebeh má žalovaná zámerne predlžovať a odďaľovať jej riadne ukončenie. Navyše obava z ohrozenia exekúcie musí smerovať voči budúcej exekúcii, a nie už prebiehajúcej. Vo vzťahu k druhému z návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia, a to v časti, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej doplatiť žalobcovi nájomné za posledných 36 mesiacov vo výške 450 eur mesačne za užívanie predmetných nehnuteľností, súd uviedol, že mu takisto nebolo možné vyhovieť. Jednak je to preto, že žiadny nájomný vzťah medzi nimi neexistuje, ale takisto aj preto, že obsah takto nariadeného neodkladného opatrenia, by bol totožný s výrokom vo veci samej. V danom prípade však povaha tejto veci nie je taká, aby súd neodkladným opatrením uložil povinnosť, ktorá zjavne ani neexistuje (nájomný vzťah nie je ani tvrdený ani z ničoho nevyplyva). Ak má žalobca za to, že žalovaná má voči nemu nesplnený peňažný dlh titulom nadužívania spoločných nehnuteľností, môže sa jeho splnenia domáhať riadnou žalobou. Súd však nie je oprávnený poučiť sporovú stranu o tom, akú žalobu je potrebné podať. Celkom určite však otázku nesplneného dlhu v tomto prípade nie je možné vyriešiť neodkladným opatrením. Vo vzťahu k tretiemu z návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia, a to v časti, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej zdržať sa akýchkoľvek zásahov do predmetných nehnuteľností bez súhlasu žalobcu tak, aby nedochádzalo k znižovaniu ich celkovej hodnoty, súd uviedol, že mu takisto nebolo možné vyhovieť. Žalobca osvedčil, že medzi ním a žalovanou je daný právny vzťah, založený tým, že sú (resp. boli do jeho zrušenia) podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, z ktorého im vyplývajú vzájomné zákonné práva a povinnosti, avšak neosvedčil, že by žalovaná neprímerane (teda inak ako bežným užívaním) znižovala celkovú hodnotu predmetných nehnuteľností. Súd konštatoval, že žalovaná v predmetných nehnuteľnostiach býva, pričom uloženie povinnosti zdržania sa akýchkoľvek zásahov (aj keď špecifikovaných ako takých, ktoré znižujú celkovú hodnotu nehnuteľností), je pre súd príliš všeobecné. Súd v tejto súvislosti takisto uviedol, že z príloh k návrhu, ale aj z obsahu návrhu vyplývalo, že predmetné nehnuteľnosti neužíva iba žalovaná sama, ale aj iné dospelé osoby. Ak by súd navrhovanú povinnosť uložil iba žalovanej, sledovaný účel neodkladného opatrenia by podľa súdu nebol ani dosiahnutý. Po komplexnom posúdení návrhu a jeho odôvodnenia súd uzatvoril, že žalobca musí iniciovať spor o splnenie peňažnej alebo nepeňažnej povinnosti. Žalobca podľa súdu zvolil nesprávny prostriedok a to v podobe návrhu na nariadenie neodkladného, resp. presnejšie neodkladných opatrení. Preto súd jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že trvá na tom, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami. Mal za to, že je osvedčená danosť žalobcovho nároku a vyplýva z neho potreba nariadiť neodkladné opatrenie. Poukázal na Občiansky zákonník, podľa ktorého nájomná zmluva nemusí mať písomnú formu a môže byť dojednaná ústne. Takto aj vznikol vzťah medzi žalobcom a žalovanou. Písomná forma nebola vyhotovená z dôvodu, že žalobca a žalovaná sú súrodenci a v tom čase žalovaná nedeclarovala, že tam neskôr budú bývať aj ďalšie osoby. Žalobca so žalovanou sa nikdy nedohodli na bezodplatnom užívaní spoločnej veci nad mieru prislúchajúcu k veľkosti spoluvlastníckeho podielu. Poukázal na to, že správanie žalovanej a ostatných užívateľov nehnuteľnosti má znaky konkludentného plnenia, ktoré nie je vyjadrené výslovným spôsobom, ale konkludentnými činmi. To znamená, že žalovaná si je vedomá toho, že užíva celú nehnuteľnosť, vrátane časti, ktorá jej nepatrí, bez toho, aby za uvedené platila nájomné. Žalobca sa domáhal svojho nároku voči žalovanej z toho dôvodu, že žalovaná má jediný právny titul na užívanie veci. Naďalej trval na existujúcej obave, že prebiehajúca exekúcia bude ohrozená. Navrhoval, aby odvolací súd nariadil neodkladné opatrenie.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že žalobca do predmetnej nehnuteľnosti vôbec nič neinvestoval, pričom spoluvlastníci majú rovnaké práva. Žalovaná naproti tomu do spoločnej nehnuteľnosti investovala a túto aj udržiava. Poprela, že by bola uzatvorená nájomná zmluva v akejkoľvek forme. Poukázala na to, že v minulosti žalobca bez jej vedomia zverejnil inzerát o predaji nehnuteľnosti. Žalovaná uviedla, že žalobcovi nikto nebráni užívať jeho spoluvlastnícky podiel. Podľa žalovanej, žalobca zvolil nesprávny prostriedok v podobe návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žiadala, aby súd zamietol návrh žalobcu a potvrdil správnosť rozhodnutia. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobca v písomnej replike k vyjadreniu žalovanej zopakoval, že v prípade nájomnej zmluvy nie je potrebná jej písomná forma a je postačujúci konkludentný prejav. Mal za to, že konanie žalovanej predstavuje užívanie spoločnej veci nad mieru prislúchajúcu k veľkosti jej spoluvlastníckeho práva, v dôsledku čoho žalobca nemôže užívať svoj spoluvlastnícky podiel, pričom žalovanú na úhradu nájomného viackrát vyzýval. Žalovaná bráni v prístupe do nehnuteľnosti žalobcovi ako majoritnému spoluvlastníkovi. Poukázal na ustanovenie § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu, žalovaná svoje investície do predmetnej nehnuteľnosti nepreukázala. Mal za to, že v danej veci nie je možná dohoda medzi ním a žalovanou, a tak je potrebné, aby dané vzťahy upravil súd.

5. Žalovaná v písomnej duplike k vyjadreniu žalobcu uviedla, že ona žalobcovi k prístupu do nehnuteľnosti nebráni. Podľa žalovanej by mal žalobca prispievať na nehnuteľnosti vo výške svojho spoluvlastníckeho podielu, pričom doteraz neinvestoval nič. Žalovaná do nehnuteľnosti investovala 3.004,7 eur. Žiadala, aby odvolací súd jej potvrdil náhradu vložených investícií do domu v sume 3.004,7 eur a uložil žalobcovi nahradiť jej trovy konania v rozsahu 100 %.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 25.07.2023 uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava všetkých svojich doterajších písomných vyjadrení, pričom žalovaná bráni žalobcovi v prístupe do nehnuteľnosti. Žalobca dáva do pozornosti situáciu, ktorá nastala v súvislosti s prebiehajúcim exekučným konaním, vedeným pod sp. zn. 56EX 665/21, v ktorom žalovaná zmarila oceňovanie predmetnej nehnuteľnosti, o ktorom bola vopred riadne informovaná a účelovo nesprístupnila uvedené nehnuteľnosti súdnej exekútorke a znalcovi. K listinným dôkazom predložených žalovanou týkajúce sa primeranej finančnej náhrady žalobca uvádza, že kúpa kosačky nie je investíciou do nehnuteľnosti. Tak isto kúpa briekiet, ktoré slúžia pre rodinu v zime. Čo sa týka pozinkovaného plechu, nie je zrejme, na aké účely a či vôbec bol použitý na uvedenú nehnuteľnosť. Faktúra č. 2022/4 je vystavená na meno I. G. a nie je zrejme, či sa demontáž a následná montáž nádrže na vodu vykonala v predmetnej nehnuteľnosti.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa ust. § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť z nasledovných dôvodov:

8. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia založil na tom právnom závere, že v časti, v ktorej sa žalobca domáha uloženia povinnosti žalovanej uhrádzať mu mesačné nájomné za užívanie predmetných nehnuteľností, nebol zistený žiadny nájomný vzťah medzi žalobcom a žalovanou. Pokiaľ sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej doplatiť mu nájomné za posledných 36 mesiacov vo výške 450,- eur mesačne za užívanie predmetných nehnuteľností, súd jeho návrhu v tejto časti tiež nevyhovel, keď okrem toho, že nebola uzatvorená nájomná zmluva, súd konštatoval, že v danom prípade povaha tejto veci nie je taká, aby súd neodkladným opatrením uložil povinnosť, ktorá zjavne ani neexistuje (nájomný vzťah nie je ani tvrdený ani z ničoho nevyplýva). V časti, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej zdržať sa akýchkoľvek zásahov do predmetných nehnuteľností súd návrhu nevyhovel najmä s poukazom na to, že nebolo osvedčené, že by žalovaná neprimerane (teda inak ako bežným užívaním) znižovala celkovú hodnotu predmetných nehnuteľností.

9. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého uznesenia v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné:

10. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Z obsahu spisu vyplývalo, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. decembra 2019, č. k. 15C/17/2019-145, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/54/2020-210 bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo žalobcu

a žalovanej k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese H., obec E., katastrálne územie E., zapísaným na LV č. XXXX, a to k pozemku parc. reg. "C", parc. č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 355m², pozemku parc. reg. "C", parc. č. XXX, záhrada o výmere 440m² a k stavbe - rodinnému domu súp. č. XXX, postavenom na pozemku parc. reg. "C", parc. č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 355m² (ďalej len „predmetné nehnuteľnosti“), ktorých podielovým spoluvlastníkom bol žalobca v podiele 3 a žalovaná 1/4, pričom súd nariadil predaj nehnuteľnosti a rozdelenie výťažku. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobca domáhal jednak uloženia povinnosti uhrádzať mesačné nájomné za užívanie spoluvlastníckeho podielu žalovanou, doplatenia nájomného za posledných 36 mesiacov a uloženia povinnosti zdržať sa akýchkoľvek zásahov do predmetnej nehnuteľnosti.

13. Právna úprava ohľadom rozhodovania o návrhoch na neodkladné opatrenie popri nevyhnutnosti rýchlo a pružne vyriešiť vzniknutý stav, vyžaduje aj hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, resp. podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia.

V Civilnom sporovom poriadku je možnosť nariadenia neodkladného opatrenia uvedená v prípade potreby bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vyžaduje opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverné osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

14. Súd sa v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia vyrovná len s tými okolnosťami, ktoré vyplývajú z návrhu a z použiteľného, spravidla hmotného práva, čo súvisí aj s tým, že strany nemusia byť vypočítané a súd nie je povinný vykonávať žiadne iné dokazovanie. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi navrhovaného neodkladného opatrenia a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie. Neodkladné opatrenie však nemožno vydať iba na základe tvrdení navrhovateľa bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

15. V preskúmvanej veci odvolací súd dospel k záveru, že žalobcom neboli dostatočne osvedčené okolnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že pre nevyhnutnú ochranu jeho práv je potrebné uložiť neodkladné opatrenie tak, ako sa ho domáhal. V konaní bolo osvedčené, že žalobca a žalovaná sú podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti a hoci bolo podielové spoluvlastníctvo zrušené, doposiaľ nedošlo k predaju a rozdeleniu výťažku medzi nimi podľa ich podielov. Fakticky teda stav podielového spoluvlastníctva naďalej trvá.

V prípade zrušenia spoluvlastníctva a jeho vysporiadania nariadením predaja a rozdelením výťažku podľa podielov dochádza k zániku spoluvlastníctva až dňom, v ktorom dôjde k predaju veci. Do tohto okamihu môžu spoluvlastníci nakladať so svojimi podielmi napriek tomu, že už bolo súdom rozhodnuté o zrušení a vyporiadaní ich podielového spoluvlastníctva (porovnaj Nález ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 769/2016-18 zo dňa 8. novembra 2016).

16. Právo podielového spoluvlastníka podieľať sa na úžitku zo spoločnej veci v rozsahu svojho podielu, resp. právo na peňažnú náhradu za časť (hodnotu) tohto úžitku v rozsahu zodpovedajúcejmu jeho podielu v prípade, ak tento úžitok nemožno rozdeliť (čo je aj v prípade užívania spoločnej veci druhým spoluvlastníkom (alebo ostatnými spoluvlastníkmi), je právom vyplývajúcim z právneho vzťahu spoluvlastníctva, konkrétne z ustanovení § 137

ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 123 Občianskeho zákonníka, a teda nejde o vzťah nájomný a k tomuto ho nemožno ani analogicky prirovnávať. V predmetnej veci preto nie je možné ani uložiť žalovanej, a to už vôbec nie do budúcnosti, aby platila za užívanie svojho spoluvlastníckeho podielu nájomné vo výške, ako požadoval žalobca, keď, ako uviedol aj súd prvej inštancie, medzi žalobcom a žalovanou nebola uzatvorená nájomná zmluva.

17. Návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia preto nebolo možné posúdiť ako návrh na priznanie náhrady za tzv. nadužívanie spoluvlastníckeho podielu. Žalobca v tomto smere výslovne žiadal uložiť žalovanej povinnosť platiť nájomné, či doplatiť nájomné za posledných 36 mesiacov.

Tu ale žalobca nijak neosvedčil, že medzi žalobcom a žalovanou vznikla nájomná zmluva, a to ani ústne, ako namietal v odvolaní. Konkludentné správanie žalovanej, ktoré len tvrdil žalobca, takisto neosvedčovalo, že medzi žalobcom a žalovanou existovala dohoda o odplatnom užívaní nehnuteľnosti s tým, že žalovaná je povinná žalobcovi platiť nájomné. V občianskoprávných vzťahoch neplatí zásada, že kto mlčí, ten svedčí, resp. kto mlčí, ten súhlasí. Splnenie určitého úkonu možno za určitých podmienok spájať so súhlasom s navrhovaným úkonom len v obchodnoprávnom vzťahu (§ 275 ods. 4 Obchodného zákonníka), čo nie je daný prípad.

18. Žalobca (zastúpený advokátskou kanceláriou) nežiadal náhradu za nadužívanie podielového spoluvlastníctva, ktorú okrem iného možno priznať za uplynulé obdobie. Úlohou súdu, ako uviedol aj súd prvej inštancie, nie je poučovať žalobcu o tom, ako si má svoj nárok uplatniť. Pokiaľ by aj malo ísť o náhradu za nadužívanie podielového spoluvlastníctva, vyriešenie tejto otázky nie je účelom neodkladného opatrenia, keď pri neodkladnom opatrení nie je možné vykonávať dokazovanie ako v konaní vo veci samej a pokiaľ rozsah potreby zistenia skutkového stavu presahuje osvedčenie potrebných skutočností, toto samo o sebe vylučuje nariadenie neodkladného opatrenia, ako sa domáhal žalobca. Okrem toho, pre neodkladné opatrenie sa vyžaduje potreba bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá v predmetnej veci nebola osvedčená. Žalobca žiadal svojim návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia nie len uloženie povinnosti uhrádzať mesačne nájomné vo výške 450,- eur, ale aj doplatenie nájomného za posledných 36 mesiacov. Stav podielového spoluvlastníctva medzi žalobcom a žalovanou v ich určených podieloch pritom trvá už dlhšiu dobu a v danom prípade tak neexistuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi nimi. Žalobca neosvedčil bezodkladnú potrebu, že by mu bez takejto náhrady hrozila nejaká ujma a ani to, že by bola nejaká (budúca) exekúcia konaním žalovanej ohrozená. Pokiaľ ide o prebiehajúcu exekúciu na nepeňažné plnenie (56EX 665/21), z podaného návrhu žalobcu vôbec nevyplýva ani len to, ako má žalobcom uplatnený nárok (na nájomné a uloženie povinnosti zdržať sa zásahov do nehnuteľnosti) túto exekúciu ohrozovať. Rovnako námietky žalobcu vo vzťahu k prebiehajúcej exekúcii a postoj žalovanej nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia v danej veci.

19. Ako uviedol aj súd prvej inštancie, žalobca v konaní tiež neosvedčil, že by žalovaná do predmetnej nehnuteľnosti zasahovala tak, že by mu hrozila bezprostredná ujma na jeho právach, napr. znížením hodnoty nehnuteľnosti inak ako bežným užívaním. Užívanie predmetnej nehnuteľnosti žalovanou nie je novou skutočnosťou, o ktorej by sa žalobca dozvedel len nedávno a ktorá by mu tak spôsobovala bezprostrednú ujmu na jeho právach. Žalovaná je naďalej podielovou spoluvlastníčkou, z titulu ktorej jej vyplývajú práva z predmetnej nehnuteľnosti. Navyše žalobca je majoritným podielovým spoluvlastníkom, a preto z tohto titulu môže rozhodovať s väčšinou o otázkach týkajúcich sa hospodárenia, či užívania predmetnej nehnuteľnosti, prípadne aj bez súhlasu žalovanej.

20. Vzhľadom na to, že žalovaná vo svojej duplike k vyjadreniu žalobcu žiadala, aby súd uložil žalovanému náhradu jej investícií do domu v sume 3.004,7 eur, čo by mohlo byť posúdené podľa § 147 ods. 1 ako vzájomná žaloba (resp. za podmienok podľa § 147 ods. 2 CSP, t. j. ak žiada viac), je potrebné uviesť, že podľa § 372 CSP v odvolacom konaní nie je možné uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. Okrem toho o takomto nároku žalovanej v predmetnej veci nie je možné rozhodovať v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, ale toto by bolo potrebné posudzovať až v konaní vo veci samej.

21. Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

22. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná. Žalovaná si uplatnila trovy konania. Odvolací súd rozhodol tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).